

OSOBNÍ ZÁJMENA NEPŘÍZVUČNÁ

Osobní zájmena nepřízvučná se užívají jako předměty nepřímé (česky 3. pád) a přímé (česky 4. pád). Tyto zájmenné tvary nikdy nestojí po předložkách a vždy musí stát ve spojení se slovesem.

3. pád (předmět nepřímý) - komu čemu

me	mi, mě	me escribe	píše mi
te	tobě	te escribe	píše ti
le	jemu	le escribe	píše mu
le	jí	le escribe	píše jí
le	Vám	le escribe	píše Vám
nos	nám	nos escribe	píše nám
os	vám	os escribe	píše vám
les	jim	les escribe	píše jim

4. pád (předmět přímý) – koho, co

me	mě	me conoce	zná mě
te	tebe	te conoce	zná tě
lo	jeho	lo conoce	zná ho
la	ji	la conoce	zná ji
lo, la	Vás	lo, la conoce	zná Vás
nos	nás	nos conoce	zná nás
os	vás	os conoce	zná vás
los	je(muže)	los conoce	zná je
las	je(ženy)	las conoce	zná je

Použití

1. U zájmena **él** se doporučuje používat ve čtvrtém pádě tvaru **lo**. Pokud se zájmeno vztahuje k osobě, pak se ve Španělsku používá často i tvar **le**.

Él es muy aplicado. Le veo cada día en la biblioteca. Je velmi pilný. Vidím ho každý den v knihovně.

¿Conoces este diccionario? Sí, lo conozco. Znáš tento slovník? Ano, znám ho.

2. U zájmen **usted, ustedes** se používá v přímém předmětu u osob rodu mužského **lo** pro jednotné číslo (ve Španělsku i **le**), **los** pro množné číslo a pro ženský rod **la** (pro jednotné číslo) a **las** (pro množné číslo). Ve 4. pádě musíme tedy rozlišovat, obracíme-li se k ženě nebo k muži.

Señores, los invito a mi casa. Pánové, zvu Vás k sobě.

Señora Martínez, la espero en el restaurante Gong. Paní Martínézová, čekám na Vás v restauraci Gong.

Postavení zájmen ve větě:

Nepřízvučné tvary zájmen stojí před časovaným slovesem.

Nos esperan a las tres. Čekají na nás ve 3.

Záporka **NO** stojí ještě před zájmenem a také před časovaným slovesem.

No nos esperan a las tres. Nečekají nás ve 3.

V případě spojení slovesa s infinitivem, se klade zájmeno za infinitiv nebo před časované sloveso. Záporka **no** stojí před časovaným slovesem.

Yo voy a probarlos. Vyzkouším si je.

Yo los voy a probar. Vyzkouším si je.

Yo no voy a probarlos. Nevyzkouším si je.

Yo no los voy a probar. Nevyzkouším si je.

No quiero probarlos. Nechci si je vyzkoušet.

V případě spojení slovesa s gerundiem, se zájmeno klade buď za gerundium nebo před časované sloveso. Záporka **no** stojí před časovaným slovesem. Po připojení zájmena musíme označit přízvuk, ten musí zůstat na stejném místě jako před připojením zájmena.

Está preparándolo. Právě to připravuje

Lo está preparando. Právě to připravuje.

No está preparándolo. Právě to nepřipravuje.

No lo está preparando. Právě to nepřipravuje.

V případě kladného rozkazovacího způsobu se zájmena kladou až za časované sloveso ve tvaru rozkazu.

¡Estúdialo bien! Prostuduj to dobře!

¡Llámenos el domingo! Zavolej nám v neděli!

V případě záporného rozkazovacího způsobu se zájmena kladou před časované sloveso ve tvaru rozkazu. U záporného rozkazu se u sloves používají tvary subjuntivu přítomného času, ten budeme probírat později.

No lo hagas. Nedělej to.

No la traigan. Nenoste ji.

Postavení dvou osobních zájmen

Pokud se setkají u téhož slovesa dvě zájmena nepřízvučná, z nichž jedno je nepřímým předmětem (3. pád) a druhé je přímým předmětem (4. pád), nepřímý předmět stejně jako v češtině předchází předmětu přímému. Na příklad "Dám mu ho" - mu - 3.p, ho - 4.p.

Mohou vzniknout tyto kombinace:

Me lo/la mi ho/to/ji

Te lo/la ti ho/to/ji

me los/las	mi/je
te los/las	ti/je
nos lo/la	nám ho/to/ji
os lo/la	vám ho/to/ji
nos los/las	nám je
os los/las	vám je

Ve 3. osobě jednotného i množného čísla se tvary 3. pádu **le, les** mění před tvary **lo, la, los, las** na tvar **se**.

Alicia le explica dónde está el restaurante.	Alicie mu vysvětluje, kde je restaurace.
Alicia se lo explica. (se lo)	Alicie mu to vysvětluje.
El camarero les trae la sopa.	Číšník jim přináší polévku.
El camarero se la trae. (se la)	Číšník jim ji přináší.

Postavení dvou zájmen vedle sebe v jedné větě:

1. Nepřízvučné tvary zájmen stojí před časovaným slovesem.

Te lo digo. Říkám ti to.

2. Záporka **no** stojí ještě před zájmenem a také před časovaným slovesem.

No te lo digo. Neříkám ti to.

3. V případě spojení slovesa s infinitivem, se kladou zájmena za infinitiv nebo před časované sloveso. Záporka **no** stojí před časovaným slovesem.

Yo voy a decírtelo. Řeknu ti to.

Yo te lo voy a decir. Řeknu ti to.

Yo no voy a decírtelo. Neřeknu ti to.

Yo no te lo voy a decir. Neřeknu ti to.

No quiero decírtelo. Nechci ti tořít.

4. V řípadě spojení slovesa s gerundiem, se zájmena kladou za gerundium nebo řřed řasované sloveso. Záporka **no** stojí řřed řasovaným slovesem. Po řřipojení zájmen musíme oznařit řřízvuk, ten musí zůstat na stejném místě jako řřed řřipojením zájmen.

Te estoy dando mi dirección. Dávám ti svou adresu.

Te lo estoy dando. Právě ti ji dávám.

Estoy dándotelo. Právě ti ji dávám.

No te lo estoy dando. Právě ti ji nedávám.

No estoy dándotelo. Právě ti ji nedávám.

5. V řřípadě kladného rozkazovacího způsobu se zájmena kladou až za řasované sloveso ve tvaru rozkazu. Po řřipojení zájmen musíme oznařit řřízvuk, ten musí zůstat na stejném místě jako řřed řřipojením zájmen.

¡Entréguenosla! Odevzdejte nám ji!

¡Tráesela! Přines jí to.

6. V řřípadě záporného rozkazovacího způsobu se zájmena kladou řřed řasované sloveso ve tvaru rozkazu.

No se lo digan. Neříkejtemu to.

No se la traigan. Nenoste mu ji.